

UNG PÅ TRODS

Oplæg til en Unge-reform

**Budskaber fra børn og unge med erfaringer fra
at være anbragt uden for hjemmet,
at være indlagt i psykiatrien eller somatikken,
at være indsat i fængsel
samt et liv på flugt og i asylsystemet.**

2025

Indholdsfortegnelse

PLADS TIL UNGELIV I SYSTEMET	3
HVAD INDEHOLDER OPLÆGGET? OG HVORDAN ER DET BLEVET TIL?	4
OVERSIGT OVER UNGE-REFORMENS FEM TEMATIKKER	5
Bedre støtte i de svære overgange.....	6
Sikre ressourcer og uddannelse til ”de vigtige voksne”	12
Tiden i systemet skal være meningsfuld og må ikke være spildtid.....	14
Unge mentale trivsel – en social slagside	19
Lyt til og involvér børn og unge, der kender systemet indefra	22
EFTERSKRIFT	25

Plads til ungeliv i systemet

I Ungdommens Røde Kors møder vi hver dag børn og unge, der opholder sig på landets institutioner – som anbragte på børne- og ungehjem, som indlagte i psykiatrien og somatiske institutioner, som indsatte i et fængsel, eller som beboere på asyl- og udrejsecentre. Vi hører om deres bekymringer, udfordringer og tanker om, hvordan fremtiden ser ud. Særligt to ting går på tværs i de unges fortællinger:

- følelsen af at blive isoleret fra hverdagen og blive begrænset i at udleve et almindeligt børne- og ungeliv
- følelsen af at blive overladt til sig selv i overgangen fra barn til voksen

Vi oplever, at denne gruppe af børn og unge ofte har en utrolig modstandskraft, handlekraft og livserfaring. De har været nødt til at tage stort ansvar for eget liv i en tidlig alder. Det er både et enormt pres og en enorm styrke. Det skal de støttes i.

Desværre oplever vi et system, der ikke altid giver gode muligheder for at have et almindeligt børne- og ungeliv. Vi hører fortællinger om liv, der går i stå i den ellers så definerende ungdomstid, fordi man befinder sig i en usikker periode og mangler afklaring om sin fremtid. Og vi hører fortællinger om unge, der bliver tabt i de svære overgange for eksempel i forbindelse med at fylde 18 år og fra den ene dag til den anden blive set som ”voksen” og stå på egne ben, skulle flytte i egen bolig, blive udskrevet, blive løsladt, få asyl eller få opholdstilladelse.

I Ungdommens Røde Kors ser vi derfor behov for at bygge oven på *Børnene Først og Barnets Lov*. Det ønsker vi sker med en *Unge-reform*, der sikrer alle unge gode vilkår for at træde godt ind i voksenlivet. En reform, der giver plads til ungeliv, til at udvikle sig, være i fællesskaber og have følelsen af at kunne bidrage. En reform, som gør det muligt at være ung på trods af de udfordringer, man kan møde, når man vokser op i ”systemet”. Vi kalder vores bud på en Unge-reform for *Ung på trods*.

Vi taler ikke om en reform med fokus på de unge, som har et solidt fundament at stå på, når de træder ind i voksenlivet. Vi taler om unge, der har de dårligste forudsætninger for at komme godt fra start i deres voksenliv. Vi taler om unge, der befinder sig på landets institutioner i en længere periode af deres børne- og ungdomsliv – i anbringelser, på hospitalerne, i fængslerne eller på asyl- og udrejsecentre. For nogen er det måneder – for andre er det flere år. Dem, som har oplevet svigt i hjemmet eller i systemet, eller som på anden vis har mødt store udfordringer i livet.

Da Trivselskommissionen kom med sine anbefalinger, var det tydeligt for enhver, at den stigende mistrivsel rammer socialt skævt. Den rammer hårdest hos den gruppe af unge, vi møder i vores aktiviteter. En Unge-reform skal styrke trivslen blandt de unge, der kommer fra de sværeste livsvilkår og risikerer at ende uden for fællesskabet. Den skal sikre de bedste forudsætninger for et godt ungeliv.

Hvis en sådan reform skal rykke noget, skal vi starte med at lytte til dem, det hele handler om. Sammen med flere end hundrede børn og unge peger vi derfor på konkrete steder, hvor systemet har svigtet eller kan forbedres.

Tak fordi du læser med!

På vegne af landsstyrelsen i Ungdommens Røde Kors, 2025

Hvad indeholder oplægget? Og hvordan er det blevet til?

Ungdommens Røde Kors er Danmarks største humanitære ungdomsorganisation med 4.000 frivillige, lokalafdelinger og aktiviteter i hele Danmark og i verden. Vi har frivilligdrevne sociale aktiviteter på både børne- og ungehjem, sikrede institutioner, hospitaler, psykiatriske afdelinger, bosteder, fængsler, krisecentre samt asyl- og udrejsecentre.

Gennem de seneste år har vi spurgt flere end hundrede af de børn og unge, vi møder i vores aktiviteter, hvad de drømmer om, skal være anderledes i samfundet, så det er nemmere at være ung. Sammen peger vi på de steder, hvor systemet svigter og kommer med bud på konkrete løsninger til, hvor vi som samfund kan gøre det bedre for de børn og unge, der er vokset op med de sværeste livsvilkår.

I dette oplæg har vi samlet budskaber fra børn og unge med erfaringer fra at være anbragt uden for hjemmet, at være indlagt i psykiatrien eller somatikken, at være indsat i fængsel eller fra et liv på flugt og i asylsystemet.

De unge har forskellige liv og forskellige oplevelser. De udfordringer, rigtig mange har skulle kæmpe med, er komplekse og langt fra ens. Men vi hører også mange af de samme udfordringer gå igen på tværs af de unges fortællinger og livssituationer. Det gælder fx muligheden eller adgangen til uddannelse eller i overgange mellem institutioner.

Oplægget er inddelt i fem tværgående tematikker, som fylder meget hos de unge. Du finder et kort overblik på næste side. Temaerne kobles undervejs sammen med korte personlige vidnesbyrd.

Et politisk opråb på tværs af politikområder

Oplægget er særligt, fordi vi kigger på tværs af de klassisk opdelte socialpolitiske områder. Vi identificerer de udfordringer, som er specifikke ungeudfordringer, der ikke begrænser sig til ét politikområde, men netop går på tværs af ministerier, fagligheder og gængse politiske og administrative skel. Noget handler om konkrete rettigheder. Andet om nødvendige kulturændringer i systemet.

Vi håber, at oplægget kan være med til at skabe en debat om, hvordan vi som samfund bliver bedre til at gribe børn og unge i udsatte livspositioner i overgangen til voksenlivet. Vi håber, at mange aktører på tværs af fagområder vil deltage i arbejdet med at forbedre overgangen til voksenlivet for alle unge.

Oversigt over Unge-reformens fem tematikker

1. Bedre støtte i **de svære overgange**

- Ungestøtte skal være en rettighed for alle anbragte samt udbredes til flere socialområder
- Vi skal styrke den individuelle støtte i forbindelse med de svære overgange i systemet
- Gør det lettere for unge i udsatte livspositioner at komme af med gæld

2. Sikre ressourcer og uddannelse til **"de vigtige voksne"**

- Vi skal sikre mere og bedre uddannet pædagogisk personale på landets institutioner – med blik for "unge" som en særlig gruppe
- Giv unge i udsatte livspositioner ret til en fast kontaktperson til de fylder 30 år
- Pengene skal følge med den enkelte unge rundt i systemet

3. Tiden i systemet skal være **meningsfuld** og **må ikke være spildtid**

- Vi skal sikre bedre adgang til uddannelsesrettede tilbud og beskæftigelsestilbud for unge, mens de er i systemet
- Usikkerhed og midlertidighed for børn og unge i systemet bør begrænses så vidt muligt

4. Unges mentale trivsel – **en social slagside**

- Giv plads til ungeliv i systemet
- Styrk det psykosociale beredskab

5. **Lyt til og involvér** børn og unge, der kender systemet indefra

- Medbestemmelse – i egen sag såvel som i samfundet
- Empowerment er et nøgleord

Bedre støtte i de svære overgange

Fra "exit"-strategier til "entry"-strategier

Overgangen fra at have boet og levet i en af velfærdssamfundets institutioner og til at skulle klare sig selv kan være meget svær. Både når det gælder den unge, der skal udskrives efter en indlæggelse, den fængslede, der skal ud i friheden, den anbragte, der skal til at stå på egne ben og den unge, der har fået opholdstilladelse eller asyl.

Fælles for mange af de unge, der har levet dele af deres liv på institutioner, er, at deres netværk består af mennesker fra "systemet" – betalte relationer. Mange oplever at stå alene, når de skal bevæge sig ud på den anden side af livet fra institutionen. Det sociale system agerer i nogle tilfælde direkte erstatning for forældre og omsorgspersoner, og denne rolle og dette ansvar må vi bære bedre. Ligesom for en forælder må omsorgen ikke slutte med en 18-års fødselsdag – for så vil for mange blive tabt.

Meget socialt arbejde fokuserer på et "exit": hvordan vi får unge ud af kriminalitet, misbrug, sygdom eller mistrivsel. Der skal stærkere fokus på et "entry": hvordan vi får unge ind i de fællesskaber, der kan løfte dem. Det arbejde kan ikke først begynde, når de unge er på vej ud – det skal starte lang tid før. Flere af forslagene handler derfor om tidligere og mere forebyggende indsatser.

Her er, hvordan de unge, vi har talt med, ser på denne udfordring – og hvad vi fælles kan gøre.

Ungestøtte skal være en rettighed for alle anbragte samt udbredes til flere socialområder

Nogle unge, der eksempelvis har været anbragt som børn, får bevilget ungestøtte, når de fylder 18 år. De får altså forlænget den sociale indsats, der skal sikre, at de får en stabil start på voksenlivet efter anbringelsen. I dag er det dog op til den enkelte kommune, der på baggrund af en række kriterier, beslutter om ungestøtte skal iværksættes, og derfor er det langt fra alle, der bliver grebet, når de bliver 18 år.

Vi foreslår

Ungestøtte skal være en rettighed for alle unge efter endt anbringelse

Vi hører fra flere unge, at de ikke fik den ønskede støtte efter deres anbringelse. Enten klarede de sig "for godt" eller "for dårligt", eller blev på anden vis vurderet til at falde udenfor, til at få ungestøtten tilbudt. Og når ungestøtten er iværksat, er den ikke altid skruet sammen på en måde, der passer for den unge.

- Ungestøtte skal være en rettighed for alle anbragte til man fylder 30 år.
- Mange anbragte har "fået nok" og vil ud af systemet efter endt anbringelse, men kan senere opleve behov for støtte. Derfor skal man have ret til ungestøtte frem til man fylder 30 år – også selvom man tidligere har takket nej.
- Den enkelte unge skal have større mulighed for at selv at udforme sin egen ungestøtte.

"Efterværn skal være en ret for alle anbragte. Selvom man godt kan klare sig praktisk, så kan man fortsat have brug for social støtte. Jeg oplever, at det kun er dem, som er dårligst stillede, der får tilbud om efterværn. Jeg mener, alle skal have krav på efterværn – man burde ikke skulle kæmpe for at få den nødvendige støtte".

Nicklas, tidligere anbragt

Vi foreslår

Modellen for ungestøtte bør udbredes til flere grupper af unge

Vi ser et stort potentiale i at udbrede muligheden for at modtage ungestøtte for flere grupper af unge, der har været i systemet. For unge med psykisk sygdom gælder, at mange oplever at være bagud i både modenhed og udvikling. For indsatte i fængslerne oplever mange at have mistet en vigtig del af deres ungdom – og mange har et socialt efterslæb efter en lang periode væk fra det almindelige samfund og mangler derfor støtte til at genindtræde i en hverdag. For unge fra asylsystemet gælder, at sprog og kultur kan være en udfordring, når man får ophold eller asyl.

- Inspireret af modellen for ungestøtte på anbringelsesområdet bør der laves ungestøtte for a) unge indsatte, der løslades efter afsoning, b) unge, der har hyppig tilknytning til psykiatrien eller somatikken, samt c) unge, der fraflytter asylcentre.

Støtten kan fx bestå af uddannelses tilbud, boligstøtte, økonomisk og juridisk støtte og rådgivning, psykologhjælp samt sociale tilbud fra det offentlige og civilsamfundsorganisationer (fx en frivillig mentor), der skal øge sandsynligheden for, at de unge kan leve et værdigt liv med job, uddannelse og bolig.

Vi skal styrke den individuelle støtte i forbindelse med de svære overgange i systemet

Det gælder overgangen fra børne- og ungepsykiatri til voksenpsykiatri og ved udskrivelsen, fra fængsel til frihed, fra anbringelse til egen bolig og fra asylcenter til ophold.

Vi foreslår

Se unge som en selvstændig målgruppe

Man er ikke bare barn, fordi man er 17 år, eller bare voksen og myndig, fordi man fylder 18 år. Ungdommen er en livsdefinerende periode, hvor man i mindre grad passer ind i samfundsskabte kasser og modeller. Ungdommen er en periode, man ikke har råd til at sætte på pause eller miste, selvom man kæmper med sociale, sundhedsmæssige, juridiske eller andre typer problematikker.

- Der skal større fokus på at se unge som en selvstændig målgruppe med særlige behov for støtte og for adgang til almindeligt ungdomsliv. Det kræver et decideret ungefokus på alle institutioner, hvor unge i udsatte livspositioner befinder sig. Det kan fx være gennem uddannelse af personale i at arbejde med unge eller som en fast del af intro til nye medarbejdere.

"Jeg oplevede især også, at fordi jeg på papiret var voksen, aka. over 18 år, så blev jeg slet ikke vejledt eller noget som helst. Jeg blev behandlet og mødt som en fuldvoksen, og det var jeg jo på ingen måde."

Frederikke, tidligere indlagt på en psykiatrisk afdeling

Det er ikke fair, at en 18-årig bliver mødt af samme tilgang fra personalet som en 72-årig. Da jeg blev indlagt som 15-årig, blev jeg mødt med en forventning om, at jeg var voksen. Og med det hørte en forventning om, at så kunne jeg godt være patient, tage ansvar for mine pårørende, have stuegang 3 gange om dagen osv. Jeg blev set som et ansvarligt, voksent menneske, selvom jeg var ung."

Oliver Bo, tidligere indlagt

Vi foreslår

Løsladelsen begynder første dag i fængslet

Alt for mange unge, der bliver løsladt fra fængslet, ender med at begå ny kriminalitet, efter deres løsladelse. Hvis der skal rettes op på det, kræver det, at der allerede ved ankomsten i fængslet starter et samarbejde mellem den unge og de ansatte om at lægge en plan for, hvordan den unge skal blive en del af samfundet igen på den anden side af afsoningen.

"Alt er svært, når du bliver løsladt – selv almindelige dagligdags ting som at købe toiletpapir. Selv fik jeg støtte af en frivillig kontaktperson, og det betød meget, at hun var frivillig. Efter tiden i fængslet har man ikke brug for mere system, mere journalføring eller for nogen, man er bange for at sige ting til. Frivillige kan noget særligt, hvor man som tidligere kriminel ikke behøves være "på vagt", når man snakker."

Kasper, tidligere indsat

- Arbejdet med handleplaner for de enkelte indsatte resocialisering efter løsladelse bør starte tidligere i afsoningen og skal intensiveres – særligt for unge under 30 år. Et klart fokus skal være at få afklaret de unges fremtidsønsker, så de tidligt kan få hjælp til at starte og blive i uddannelse allerede under afsoning. Derudover skal der foreligge en langsigtet plan for den unges uddannelses-, beskæftigelses- og bolig-situation op til løsladelsen.
- Alle indsatte skal tilbydes en ekstra social og forberedende støtte i tiden op til løsladelse.
- Alle indsatte skal tilbydes en frivillig mentor op til og efter løsladelse.

Vi foreslår

Forbered overgangen til voksenpsykiatrien, og ved udskrivelsen - før den sker

Vi hører fra mange unge patienter, at overgangen fra børne- og ungdomspsykiatrien til voksenpsykiatrien kan være meget voldsom. Pludselig skal man forholde sig til nye behandlere samtidigt med, at man er på afdelinger, hvor der er meget ældre patienter. Der er også færre personale pr. indlagt i voksenpsykiatrien. Og når indlæggelsen slutter, og den unge udskrives til ambulant behandling, oplever flere at stå alene i en sårbar tid og mangle støtte til at klare hverdagen.

- Overgangen mellem børne- og ungdomspsykiatrien og voksenpsykiatrien samt i forbindelse med udskrivelse bør styrkes ved at ansætte særlige sygeplejersker på de psykiatriske afdelinger, der specifikt skal hjælpe unge i overgangene. Sygeplejerskerne bør fx afholde afklarende samtaler med de unge i månederne og ugerne op til skiftet.
- Der skal være et overgangssted for unge – både i psykiatrien og i somatikken – hvor der er fokus på, at man er indlagt med andre jævnaldrende, og hvor der også er tilbud målrettet unge.

"Det vil være fedt, hvis man havde et større fokus på unge, når man er indlagt. Min drøm vil være, at der var en ung-voksenafdeling, eller at der bare var flere tiltag til unge mennesker."

Julie, tidligere indlagt på en psykiatrisk afdeling

Vi foreslår

Tilbyd en mentor til børn og unge i de svære overgange i asylsystemet

Mange unge i asylsystemet fortæller, at de føler sig ensomme og alene i overgangen fra asylcentret og ud i kommunerne – ud i “den virkelige verden”. De oplever at blive sendt ud i en tilværelse, de ikke kender til, og hvor de ikke kender nogen.

- Børn og unge skal tilbydes mentorforløb, når de flytter mellem centre eller fraflytter asylcentre

Gør det lettere og mere tilgængeligt for unge i udsatte livspositioner at komme af med gæld

Det koster penge at stå på egne ben. Og systemets børn har sjældent et netværk, der kan bidrage til huslejen. Et usikkert økonomisk fundament er et dårligt udgangspunkt for at træde godt ind i voksenlivet for de unge, som er pressede på mange fronter i deres tidlige voksenliv.

Fælles for de unge, vi har talt med, er, at de har haft brug for ikke at skulle bekymre sig for meget om økonomi. Der er mange andre ting at bekymre sig om: at skulle bo for sig selv, lave mad, skabe sin egen hverdagsrutine, komme ind i positive fællesskaber og at gå på en uddannelse. Et solidt forsørgelsesgrundlag er et vigtigt fundament for, at det kan lykkes at komme godt fra start i voksenlivet.

Nogle af de unge træder ind i voksenlivet med gæld. Det gælder særligt (men ikke udelukkende) tidligere anbragte og tidligere straffede unge. Flere af dem, vi har talt med, har oplevet at komme ud af fængslet uden forsørgelsesgrundlag og med en gæld, der gør det komplet uoverskueligt at kunne fokusere på at komme godt ud på den anden side. Dette skaber i stedet en øget risiko for kriminalitet og mistrivsel.

Vi foreslår

Der bør udvikles en model, som giver alle unge i udsatte livspositioner under 30 år bedre mulighed for at ansøge om gældssanering

- Modellen skal være med til at forebygge, at unge i stor gæld ender i kriminalitet.
- Rådgivningen om gældssanering, juridisk støtte og privatøkonomi skal styrkes for unge i udsatte livspositioner som en del af den ovenstående model.

"Min egen gæld er kæmpestor uden udsigt til, at jeg nogensinde kan betale den. Gæld rammer dem, der gerne vil være kriminalitetsfrie ligesom mig. Den rammer os, der gerne vil tjene vores egne, lovlige penge."

Kasper, tidligere indsat

Sikre ressourcer til ”de vigtige voksne”

Stabilitet i en svær og kaotisk hverdag

For børn i udsatte livspositioner, der klarer sig godt senere i livet, er mødet med en særlig voksen ofte et vendepunkt i deres historie. En voksen, der var oprigtigt nysgerrig på den unges situation. En voksen, der gav sig god tid. En voksen, der endte med at blive en omsorgsfuld ven i livet.

Alt for mange unge oplever desværre, at de aldrig møder sådan en voksen. Ofte skyldes dette, at der er for stor udskiftning blandt de mange ansigter, de møder i ”systemet”. Andre gange skyldes det, at de voksne, som de møder, er for distancerede og aldrig opdager, hvad den unge håber på og drømmer om.

Det kan vi gøre bedre. For alle børn og unge har brug for voksne i deres liv – også dem, der ikke har fået de forældre og den opvækst, de havde brug for.

Her er, hvordan de unge, vi har talt med, ser på denne udfordring – og hvad vi fælles kan gøre.

Vi skal sikre bedre og mere uddannet pædagogisk personale på landets institutioner

Personalesituationen på de institutioner, som unge opholder sig på, er afgørende for, at hverdagen fungerer. Det er desværre de unges oplevelse, at bemanningen er for tynd – og at personalet mangler at blive klædt ordentligt på til at have blik for unge som en særlig gruppe og kunne håndtere unges komplekse udfordringer.

Vi foreslår

Flere voksne omkring de unge

- Der skal ansættes mere pædagogisk personale på de børne- og ungehjem, i de fængsler samt på de psykiatriske afdelinger, der bruges af mange unge, og personalet skal opkvalificeres i at arbejde med netop den unge målgruppe.
- Alle personalegrupper – særligt i fængsler og på psykiatriske afdelinger – skal opkvalificeres i relationsarbejde med unge, og de sociale indsatser skal styrkes for de unge på institutionerne.

"Jeg har altid kunnet mærke forskel på det personale, hvor jeg bare føler mig som et stykke arbejde, og så på dem, der gerne vil mig som menneske – både i psykiatrien og i min anbringelse."

Naja, anbragt på børne- og ungehjem

Giv unge i udsatte livspositioner ret til en fast kontaktperson

Unge i systemet møder ofte mange forskellige voksne. De mangler dog tit et fast anker, der kan hjælpe dem gennem tilværelsen – også når familien og netværket svigter.

Vi foreslår

Giv unge i udsatte livspositioner ret til en fast kontaktperson, til de fylder 30 år

- Unge, der er anbragte, indsatte eller har fast tilknytning til det psykiatriske eller somatiske behandlingssystem, skal have en fast kontaktperson, til de fylder 30 år. Den unge bør selv være med til at vælge sin kontaktperson for at sikre en god kemi. Kontaktpersonen skal være uddannet til både at hjælpe de unge i hverdagen og oplyse dem om deres rettigheder.

"Jeg manglede en voksen, der var på min side. En der forstod mig, som kunne have set, at jeg ikke havde det godt. Jeg manglede også en, der kunne oplyse mig om mine rettigheder – for dem kendte jeg ikke."

Cecilia, tidligere anbragt

Pengene skal følge med den enkelte unge

En pointe, som går igen hos de unge, er, at det er de formaliserede krav, snarere end den enkeltes behov og trivsel, der er i fokus, når systemet er presset på ressourcer. En af de unge, vi har talt med, som har baggrund som anbragt, kalder det "procentkrav fra oven". Det tegner et billede af et system, hvor ressourcemangel bidrager til en oplevelse blandt de unge af, at opfyldelse af målene i deres handleplan er endemålet for dem, snarere end et værktøj til at sikre deres trivsel og udvikling.

Vi foreslår

Lad pengene følge den enkelte unge i systemet

- Der skal arbejdes på en finansieringsmodel, som sikrer flere ressourcer til relationsarbejdet med de unge i fængslerne, på hospitalerne, de psykiatriske afdelinger, på asyl- og udrejsecentre og i anbringelser, og hvor ressourcerne i højere grad følger de unge, end det er tilfældet i dag.

Tiden i systemet skal være meningsfuld og må ikke være spildtid

Vi skal være bedre til at rumme alle

Mulighed for uddannelse og beskæftigelse er vigtigt for alle i de formative ungdomsår. Men for mange af de unge spænder tiden på institution alt for ofte ben for den enkeltes mulighed eller adgang til uddannelses- og beskæftigelsestilbud. Det får konsekvenser for ens muligheder i resten af livet.

I Ungdommens Røde Kors møder vi mange unge, der ønsker at komme i gang med en uddannelse eller komme i et beskæftigelsestilbud, men som bliver bremset af uhensigtsmæssige barrierer. Det gælder særligt i fængslerne og på asyl- og udrejsecentre, men **også** for børn og unge i anbringelser er der for mange, der bliver tabt i skole- og uddannelsessystemet.

Bedre adgang til uddannelse og beskæftigelse for unge, mens de er i systemet

Uddannelse er for mange unge vejen ud af udsathed. Derfor er det vigtigt, at uddannelsesindsatser for unge i udsathed styrkes og forbedres. Desværre har mange udsatte unge oplevet nederlag efter nederlag i uddannelsessystemet. Mange vil derfor ikke have lige så høje forventninger til uddannelsessystemet, som det vil have til dem. Vi skal altså arbejde på at genopbygge tilliden mellem systemet og den enkelte.

Vi foreslår

Færre skal ende i gruppen af unge uden for job og uddannelse

Der har i efterhånden mange år været et stort fokus på at få flere unge ud af gruppen, der står uden for job og uddannelse. Men der er behov for et større fokus på at støtte unge, så færre i første omgang havner i gruppen.

- Der skal være større fokus på at støtte unge mellem institution og hjem. For eksempel har vi hørt fra flere unge, at man kan risikere at stå helt uden en støtteperson, når man går fra fx at være indlagt til at være udskrevet. På samme vis kan man stå helt alene, når man som anbragt fylder 18 år. Derfor bør der være bedre muligheder for mentorordninger eller lignende, som støtter den unge i de første år på ens uddannelse eller arbejdsliv, da det vil sikre en stabilitet og tryghed for den enkelte.

"Det er megasvært at starte på en uddannelse og komme tilbage til et normalt liv efter man har været indlagt. Det kunne have været rart, hvis jeg havde fået tilbudt en mentor, der kunne hjælpe mig med den slags."

Julie, tidligere indlagt på en psykiatrisk afdeling

Vi foreslår

Sygdom skal ikke være lig med en tabt fremtid

Under indlæggelse er det langt fra alle, der formår at fortsætte deres uddannelse. Det kan føre til afbrudte uddannelsesforløb og problemer med at komme videre hen mod de drømme og mål, som mange unge har på trods af sygdom. Samtidigt kan presset for at gennemføre en uddannelse være svært for mange unge, der måske er et sted i deres sygdomsforløb, hvor uddannelse ikke er en mulighed.

"Man er et helt menneske med interesser og drømme. Behandlings- og uddannelsessystemet skal kunne håndtere dette."

Sara, tidligere indlagt på en psykiatrisk afdeling

- Der indføres øgede muligheder for at fortsætte sin uddannelse under indlæggelse, herunder gennem lektiehjælp og studiestøtte.
- For unge, der ikke er parat til at tage en uddannelse eller fortsætte deres studier efter indlæggelse, oprettes et støtteprogram, der skal give dem mulighed for let og gradvist at komme i aktivitet (beskæftigelse, uddannelse, frivilligt arbejde i foreningslivet etc.) i lokalområdet.

Vi foreslår

Styrk indsattes mulighed for uddannelse

At få en uddannelse er den sikreste vej ud af kriminalitet. Desværre er det alt for få indsatte, der formår at gennemføre en uddannelse – ofte grundet manglende motivation, muligheder eller ressourcer.

- Fængslernes uddannelsesstilbud skal styrkes, så der bliver bedre adgang til studiestøtte og undervisning under afsoning. De, der vil tage en uddannelse, skal have mulighed for dette i stedet for at skulle være i ufaglært beskæftigelse. Fornødenheder, såsom IT-udstyr og undervisningslokaler, skal sikres.

- Unge, der flytter fra ungdomsfængsler til voksenfængsler, skal tilbydes særlige, intensive uddannelsesforløb.
- Igangsatte uddannelsesforløb må ikke afbrydes, fordi indsatte flyttes mellem fængsler.

"Det motiverede mig at have en studiestøtte, fordi så følte jeg, at jeg stod til ansvar for nogen. På en god måde."

Isak, tidligere indsat

Vi foreslår

Giv adgang til uddannelsesrettede tilbud og beskæftigelsestilbud for unge i asylsystemet

Vi mener, det er helt skævt, når systemet står i vejen for unges uddannelse og fremtidige muligheder i voksenlivet. Ydermere kan man pege på, at hvis den enkelte får opholdstilladelse i Danmark, er de med en igangværende uddannelse allerede godt i gang med at blive integreret. Og hvis de skal udrejse, vil de kunne anvende tilegnede kundskaber, uanset hvor de ender, og hvad deres fremtid bringer. Og for mange venter en svær fremtid.

Vi taler både med unge, hvor det er logistiske eller økonomiske barrierer, der står i vejen for, at de kan deltage i undervisning, og med unge, der på grund af gældende lovgivning mister adgangen til uddannelsesmuligheder, når de fylder 18 år.

Derudover ser vi, at indsatser med beskæftigelses- eller uddannelsesrettet fokus sjældent målrettes de mest udsatte unge i asylsystemet, hvor der ellers er stort behov for support for at sikre deltagelse og kontinuitet.

"Da min veninde fyldte 18 år, ville hun ikke fejre sin fødselsdag. Det var en sorgens dag. Jeg bliver snart selv 18 år. Det eneste jeg ønsker mig, er at få lov til at fortsætte i 2. HF efter sommerferien."

Negir, asylansøger og HF-studerende

- Børn og unge skal sikres muligheden for at deltage i uddannelse – også i overgangene i asylsystemet eller ud i det øvrige samfund.
- Strukturelle barrierer, som hindrer deltagelse i undervisning (eksempelvis udgifter til transport), skal minimeres. Fx gennem oprettelse af puljer.
- Alle unge skal sikres muligheden for at gå på en (ungdoms)uddannelse. Det skal gælde uafhængigt af, om man er over eller under 18 år, og uafhængigt af om man selv eller ens forældre samarbejder om hjemsendelse.

- Unge skal sikres mulighed for ro til læsning af lektier på centret. Fx på bibliotek eller stille-læserum.
- Der skal sikres mulighed for aktivering af unge i asylsystemet og på udrejsecentrene.

Vi foreslår

Frivillighed giver kompetencer og selvtillid

Vi skal som samfund altid huske, at det at være frivillig og del af et frivilligt fællesskab, hvor man påtager sig meningsfuldt ansvar, i sig selv er med til at styrke den mentale trivsel. Vi oplever ofte i Ungdommens Røde Kors, hvordan unge, der selv har haft svære perioder i livet med mistrivsel, vokser og oplever empowerment i rollen som frivillig, hvor de kan bruge egne erfaringer til at hjælpe andre unge. Vi ser det både på vores Ferielejre, på psykiatriske afdelinger og på børne- og ungehjem, at tidligere deltagere med tiden selv overgår til rollen som frivillig.

- Giv flere unge i udsatte livspositioner mulighed for at engagere sig og tage ansvar med frivilligt arbejde – også for asylansøgere, hvor det ofte er lovgivning, der står i vejen for at kunne stille sig selv til rådighed og bidrage.

"Jeg har været virkelig glad for de steder, jeg har været frivillig, fordi jeg har fået så mange erfaringer med ting jeg godt kan, selvom jeg troede at jeg ikke kunne noget. Så har jeg fundet ud af, at jeg faktisk kan ret meget i relationerne til andre mennesker, som jeg slet ikke troede på at jeg kunne. Det har virkelig styrket min tro på mig selv."

Frederikke, tidligere indlagt på en psykiatrisk afdeling

Usikkerhed og midlertidighed for børn og unge i systemet bør begrænses så vidt muligt

For mange unge, vi taler med, er tiden i systemet præget af usikkerhed for fremtiden og en følelse af midlertidighed, hvor livet på en måde sættes på pause. Det gælder både for de børn og unge, vi møder på børne- og ungehjem, på hospitalerne, på de psykiatriske afdelinger, på de sikrede institutioner, på asyl- og udrejsecentrene samt i fængslerne. Den følelse er ikke fordrende for et godt ungdomsliv med mulighed for at trives og udvikle sig som menneske. Derfor skal vi begrænse den følelse hos unge.

Vi foreslår

Gode netværk skaber trygge anbringelser

Børn, der bliver anbragt, er i risiko for at miste deres netværk. De bliver måske placeret i et nyt boligområde, en ny skole og blandt nye venner. Når anbringelsen afsluttes, oplever mange at stå alene – ofte uden den nødvendige støtte at læne sig op ad blandt venner og familie.

- Børn skal sikres et sundt netværk med jævnaldrende, mens de er anbragt, og der skal være fokus på at bevare deres kontakt til de positive fællesskaber, de allerede er en del af, efter endt anbringelse.
- Alle børn og unge, der enten er eller har været i anbringelse, bør tilbydes gratis adgang til foreningslivet i det lokalområde, de bliver anbragt i, og den nuværende fripas-ordning bør udvides og udbredes. Kommunen og de lokale foreninger har et fælles ansvar for, at de unge bliver inkluderet i fællesskaberne.

Vi foreslår

Mere stabilitet i hverdagen for asylansøgere

Mange asylansøgere på landets asyl- og udrejsecentre bor på centrene i lange perioder, mens de venter på, at deres asylsag bliver afgjort. For nogle drejer det sig om flere år – om en hel barndom eller et helt ungdomsliv. Mange unge fortæller os om følelsen af en permanent tilstand af midlertidighed og ventetid. Derudover oplever mange beboere at skulle flytte fra center til center adskillige gange i processen.

For de unge betyder det midlertidig bolig, midlertidig identitet, midlertidig beskæftigelse, midlertidig uddannelse og midlertidige relationer. Denne "permanente" venteposition er med til at skabe mental mistrivsel, som kan føre til frustrationer, håbløshed, ensomhed og tab af identitet. Denne tilstand er nedbrydende, indskrænker ens handlerum og begrænser muligheden for at blive aktør i eget liv og medborger i et samfund.

Vi hører, hvordan mange unge har mistet evnen til at udnytte egne kompetencer og ressourcer, da denne midlertidighed og mangel på stabilitet har sat deres liv på pause.

- Flytning af børn og unge mellem centre bør undgås eller begrænses til et minimum.
- Ventetid i asylsager skal ikke være spildtid for børn og unge, der skal være mulighed for uddannelsesrettede tilbud eller beskæftigelsestilbud.
- Usikkerhed og midlertidighed i børn og unges liv bør begrænses så vidt muligt.

"Jeg er 20 år, men jeg føler mig som en på 40. Det er meget stressende ikke at vide, hvad der skal ske, mens ens sag bliver behandlet."

Ali, asylansøger

Unge mentale trivsel – en social slagside

Skab et ungevenligt system

Flere og flere børn og unge mistrives mentalt eller diagnosticeres med psykisk sygdom. Som så ofte ser vi, at det i særlig hård grad rammer den gruppe af unge, der i forvejen befinder sig i en udsat position, og som står længst uden for fællesskabet. Det gælder særligt børn og unge på hospitaler, børne- og ungehjem, bosteder, sikrede institutioner, i fængsler samt på udrejse- og asylcentre, hvor mange børn og unge oplever at blive isolerede og komme langt væk fra virkeligheden, fra vennerne og fra det almindelige ungdomsliv, mens de opholder sig eller bor her. Derfor er det især denne gruppe, vi skal have fokus på i vores samtale om unges mentale trivsel.

Den stigende mentale mistrivsel er en ungdomsudfordring, vi både skal og kan gøre noget ved. Det kan vi kun, hvis vi sammen prioriterer det som samfund!

Her er, hvordan de unge, vi har talt med, ser på denne udfordring – og hvad vi fælles kan gøre.

Giv plads til ungeliv i systemet

I Ungdommens Røde Kors ser vi en tydelig social skævhed i, hvordan mistrivsel kan ramme unge - derfor er vores budskab klart: **Husk de børn og unge, der står længst uden for fællesskabet.** Vi ser nemlig, at mistrivslen er størst og længerevarende hos børn og unge i systemet eller i andre udsatte livspositioner.

Vi oplever i vores sociale aktiviteter, at selv en pause fra en hård hverdag er afgørende for ens personlige udvikling. På vegne af de børn og unge, vi møder på tværs af vores aktiviteter, ser vi behovet for at være en modvægt til accelerationssamfundet. For os er målet altid det gode liv.

Vi foreslår

Bedre muligheder for fællesskaber og brobygning for børn og unge på landets institutioner

Alle unge har brug for fællesskabende aktiviteter, som giver mulighed for at møde andre unge, man kan spejle sig i. Særligt hvis man som ung er på en af samfundets institutioner, hvor man lige pludselig kan være meget langt væk fra vennerne og hverdagen.

- Styrk børn og unges adgang til lokale fællesskaber på og uden for institutionerne – mens man er indlagt, opholder sig i asylsystemet eller er på vej mod sin løsladelse. Fx i foreningsliv og klubber.

"Det, hospitalscaféerne kan, er at skabe et ungt og ligeværdigt fællesskab for unge patienter – både med psykiske, somatiske og kroniske udfordringer. Vi snakker om sygdom, men også om alt muligt andet. Og vi har på en måde et fælles sprog for tingene. Man får både et frirum fra sygdom, men også nogle, man kan spejle sig i på en helt anden måde end personalet eller sine forældre."

Oliver Bo, tidligere indlagt

Vi foreslår

Ret til privatliv og ungeliv på udrejse- og asylcentre

En vigtig del af ungdomslivet er at have rum til at udvikle sig selvstændigt og opbygge sin egen identitet. Den mulighed er stærkt begrænset for unge, der bor på asyl- og udrejsecentre. Ofte bor hele familien sammen på et lille værelse, men når man fylder 18 år og dermed juridisk er voksen, burde man have mulighed for at få sit eget værelse. Det er et ønske, vi hører fra mange unge asylansøgere.

Derudover mangler mange unge på centrene et sted at forsamle sig i et ungdomsfællesskab. Der mangler deciderede ungerum, hvor der er mulighed for bare at være helt almindelige unge sammen. Mange steder er unge henvist til klasselokaler eller andre midlertidige opholdsrum, de kan låne om aftenen. Det er ikke de optimale rammer for at skabe et fristed for unge, som er nødvendige i en svær periode af ungdomslivet. Vi hører fx om unge asylansøgere, der ikke har mulighed for at invitere venner på besøg – de har ikke noget sted at være.

"Nu bor vi i en lille lejlighed på 20 m² til hele familien. Jeg fylder snart 18, så det ville være rart, hvis jeg kunne have haft mit eget værelse."

Bohdan, asylansøger

- Alle asylansøgere, der fylder 18 år, skal have ret til eget værelse på centret, de bor på, så de ikke nødvendigvis skal bo sammen med den øvrige familie.
- Mulighed for at forsamle sig med andre unge og at få et ungerum til dette formål på centret.

Styrk det psykosociale beredskab

Når flere og flere børn og unge mistrives mentalt eller diagnosticeres med psykisk sygdom, kan vi i Ungdommens Røde Kors se, at det rammer socialt skævt, og at bestemte grupper af børn og unge

er i særlig risiko for at blive ramt af alvorlig og længerevarende mistrivsel. Det gælder den gruppe af unge, der i forvejen befinder sig i en udsat position, og som står længst uden for fællesskabet.

Mange unge, som lever i velfærdssamfundets institutioner, kæmper med problemer, der ofte bunder i psykisk mistrivsel eller sygdom. På trods af dette er der for lidt fokus på de psykosociale og psykiatriske indsatser, der skal til, for at unge kan blive i stand til at leve et normalt voksenliv.

"Jeg har kæmpet en del med at lade som om, jeg har haft det bedre, end jeg egentlig har haft, fordi jeg har oplevet alligevel ikke at blive set som 'syg nok'. Og så kan man lige så godt lade være med at søge hjælpen, for du får den alligevel ikke."

Sofie, ung i "systemet"

Vi foreslår

Styrk børn og unges mulighed for at få den rette, professionelle hjælp

- Den stigendes mentale mistrivsel blandt børn og unge skal prioriteres politisk ved at sikre, at den rette hjælp er tilgængelig. Det kræver, at vi som samfund prioriterer at forebygge og behandle mistrivsel ved at styrke mulighederne for at få professionel hjælp og støtte.
- Når der er indført gratis psykologhjælp til unge, skal vi sikre, at tilbuddet reelt findes og kan benyttes i praksis. Særligt for unge i udsatte livspositioner.

"Nu er der kommet gratis psykologhjælp til man er 25 år, men det er kun hvis du har angst eller depression og det begrænser muligheden for at få hjælp og støtte til andre udfordringer. Hvad hvis man ikke har en egentlig depression, men heller ikke trives? Hvor kan du så få professionel hjælp, hvis dit netværk og din baggrund er sårbar?"

Sofie, ung i "systemet"

Lyt til og involvér børn og unge, der kender systemet indefra

Involvering af dem, det handler om

Inddragelse af de unge, der selv har erfaringer fra systemet og har mærket udsathed på egen krop, er vigtigt for at sikre, at udfordringerne bliver belyst, og de rigtige løsninger kommer i spil. Alt for ofte ser vi dog, at unge ikke bliver taget alvorligt i deres egen situation – eller bliver hørt, når større reformer og udspil skal udformes.

Fra de unge, vi taler med i vores egne aktiviteter, ved vi, hvor værdifuldt det kan være at bruge sin egen situation aktivt og konstruktivt til at gøre en forskel - særligt når man er vant til at være den, der "modtager hjælp". Vi oplever unge, der ofte går fra at føle sig marginaliserede til at føle sig betydningsfulde – både for sig selv, deres peers og for samfundet. Den følelse har alle unge mennesker fortjent...

Medbestemmelse – i egen sag såvel som i samfundet

Unge skal i front på at udvikle idéer og løsninger, der bliver taget alvorligt. For de er eksperter på eget liv. Det gælder både i forhold til deres egen sag i det offentlige, som det gælder i den offentlige samtale og den politiske debat.

Vi foreslår

Lyt til unge erfaringseksperterens egne løsningsforslag for at styrke trivslen blandt børn og unge

Hvis vi skal udvikle en bæredygtig og fremtidssynet socialpolitik, der for alvor kan gøre noget ved den stigende mentale mistrivsel og de udfordringer, der rammer unge i udsatte positioner på samfundets institutioner, skal vi lytte til de unge, det hele handler om – dem, som har mærket det på egen krop. Husk altid at involvere dem, der står længst uden for fællesskaberne.

- Unge i udsatte livspositioner skal inddrages og blive hørt, når det handler om social-, sundhed-, uddannelses- og beskæftigelsespolitik. Det gælder både ift. input til lovgivning og strategier, men også lokalt.
- Børn og unge bør inddrages i deres egen sag, og skal sidde med ved bordet og tage egne beslutninger om den vej, der er bedst for dem selv.

Vi foreslår

Alle børn og unge skal kende og kunne bruge egne rettigheder

Noget af det, vi hører fra flere af de unge, vi snakker med, er, at de ikke kender deres rettigheder særligt godt, eller hvilke tilbud der findes. Det er heller ikke altid nemt at navigere i, når man har det svært. Samtidig kan det være svært at skulle "stå op imod" voksne, der ved meget om det.

- Unge skal kende deres rettigheder og vide, hvordan man kan gøre brug af dem, hvad end det gælder i uddannelses- eller beskæftigelsessystemet, i forbindelse med ungestøtte, i behandlingen af ens asylsag eller i andre møder med systemet. Det kan fx ske gennem styrket rådgivning til de unge om deres rettigheder og om eksisterende tilbud.

"Især når man ikke før har stået i sådan en situation, så kender man jo slet ikke sine rettigheder. Og der har været mange gange, hvor jeg har tænkt 'gud, hvorfor har jeg ikke fået det her at vide noget før?' ift. mine rettigheder."

Frederikke, tidligere indlagt på en psykiatrisk afdeling

Empowerment er et nøgleord

Vi skal altid have et ressourcesyn på børn og unge – alt andet vil være et svigt. I Ungdommens Røde Kors tror vi på, at alle kan være noget særligt for nogen, og den tankegang foreslår vi smitter af på samfundets børne- og ungesyn. Læs herunder forslag til hvordan.

Vi foreslår

Systemet skal indrettes med et ressourcesyn på alle børn og unge

Vi ved, at flere unge ofte skal argumentere for, hvorfor de skal have støtte til et fysisk eller psykisk handicap. Det kan føre til, at man ofte har fokus på alt det svære, og ikke på de styrker, man har. Samtidig hører vi fra flere unge i systemet, at de bliver mødt med lave forventninger til uddannelse, skolegang og jobambitioner.

- Unge skal altid mødes med forventninger, der passer til deres livssituation. Derfor er det vigtigt, at myndighedspersoner, der har kontakt med unge, møder dem med fokus på deres styrker og drømme.

- Målet for unge, som fx har været indlagt, indsat eller anbragt, skal være at blive mødt af et system, der tror på, at de kan klare en uddannelse og et job, og hjælpe med at vise, alt det man kan opnå.

"Jeg blev tilbudt førtidspension efter min indlæggelse, selvom jeg ikke havde bedt om det. Det var en nedslående besked at få som 22-årig. Det kunne være fedt, hvis man troede mere på os unge. I dag læser jeg for eksempel på universitetet og har en kæreste"

Julie, tidligere indlagt på en psykiatrisk afdeling

Efterskrift

Det handler om medmenneskelighed

I vores samtaler med unge, som oplever overgangen fra at være barn til at blive voksen i systemet, er én ting gået igen: Når du er barn af systemet, og når du bliver voksen i systemet, så mangler der et fokus på dig som det hele menneske, du er. De unge, vi møder i Ungdommens Røde Kors, beskriver på tværs en oplevelse af at blive mødt primært som "syg", "kriminell", "flygtning" eller, "anbragt" fremfor et (ungt) *menneske*.

Unge, som fortæller, at de primært oplever at blive mødt som "udsatte unge", der skal have særligt tilrettelagte indsatser, mærker det som et fravær af omsorg for dem som mennesker. Den hjælp, de får, kan opleves som noget, der skal løse et problem frem for noget, der handler om, at de skal få et godt liv.

Når et ungt menneske står ude på kanten, er det fællesskabets opgave at træde til. Ikke bare med mere styring eller indsatser, der er "gode nok", og som opfylder målene i handleplanen. Det er fællesskabets opgave at træde til med endnu mere omsorg, opbakning og støtte.

For Ungdommens Røde Kors handler det altid om medmenneskelighed. Vi forholder os ikke til den enkelte indsattes forbrydelse, til den enkelte asylansøgers juridiske status eller til den enkelte indlagtes specifikke sygdom – vi insisterer blot på, at alle skal behandles med medmenneskelighed. Det inkluderer mulighed for at udfolde, udvikle og udtrykke sig som et almindeligt ungt menneske.

Vejen til et godt ungeliv for alle kræver at vi står sammen

Nu har du læst en række anbefalinger fra unge selv, der sætter en retning for, hvordan vi kan skabe bedre ungeliv i systemet og i overgangen til voksenlivet. Og vi tror på, at vi kan komme et langt stykke ad vejen, hvis politikerne beslutter at rykke på bare nogle af anbefalingerne. Men hvis vi skal nå helt i mål, er det afgørende, at vi hver især – uanset om vi kommer fra civilsamfundet, fondsverdenen, det private erhvervsliv, en kommune eller region - løfter vores del, og at vi arbejder tæt sammen med hinanden.

I civilsamfundet ved vi, at vores indsatser kan noget helt særligt. At have en frivillig mentor eller studiestøtte kan gøre en stor forskel i et ungt liv. Det samme kan et trygt fællesskab med andre unge, mens man er indlagt, anbragt, indsat eller opholder sig i asylsystemet. Det er indsatser og aktiviteter, som Ungdommens Røde Kors – og mange andre frivillige civilsamfundsorganisationer – tilbyder.

Men vi er kun en del af løsningen. For at lykkes med at indfri Unge-reformens ambition om at skabe gode ungeliv for alle, bliver vi nødt til at tage et fælles ansvar, hvor vi udnytter hinandens ressourcer og finder nye måder at samarbejde på. Det handler fx om at tænke civilsamfundet aktivt ind som en del af landets institutioner, og sikre at de har de nødvendige ressourcer til at kunne samarbejde med os.

En appel fra unge til politikerne

Oplægget her skal ses som en appel. Vi har – så godt vi kan – forsøgt at stille en platform og mikrofon til rådighed for nogle af de unge i samfundet, som har haft den sværeste vej igennem livet. Det er unge, som har efterspurgt en mulighed for at råbe op, fortælle deres historie og bruge deres erfaringer til at gøre en forskel. Der er mange flere af dem – og mange flere historier og udfordringer, som de vil kunne berette om. Dette oplæg er altså ikke hele sandheden. Men det beretter om unge i Danmark, der har følt sig overset og tabt i mødet med systemet.

Det kalder på handling – både fra os, men i endnu højere grad fra de systemer, som er lavet for at hjælpe unge i udsatte positioner. Vi skal både arbejde med at lave ændringer af love og paragraffer, men der er også en kultur, der skal forandres, i den måde vi arbejder med unge på.

Vi håber derfor, at oplægget – og opfordringen til at igangsætte arbejdet med en Unge-reform – kan inspirere til både videreudvikling af nye ideer og til konkrete handlinger, så alle får de bedste forudsætninger for en god start på voksenlivet. Og ikke mindst inspirere til at involvere dem det hele handler om...

"Voksne skal forstå os unge. Jeg vil gerne ud med min historie for at vise, at selvom vi er anbragt eller indlagt i psykiatrien, så er vi rigtige mennesker – ikke bare "kommunebørn".

Naja, anbragt på børne- og ungehjem

Ungdommens Røde Kors

Ungdommens Røde Kors er Danmarks største humanitære ungdomsorganisation. Vi er en frivillig, social organisation med over 4.000 frivillige, som laver indsatser for og med over 10.000 børn og unge i hele Danmark - og ude i verden.

I Ungdommens Røde Kors er vi tusindvis af unge, der brænder for at gøre noget ved de sociale udfordringer, der findes for børn og unge i samfundet. Vi insisterer på, at alle kan gøre en forskel, og at **alle kan være noget særligt for nogen.**